daň podle tř. I. v částce 400 Kč. Po zániku otcova výměnku vyměří se daň z obohacení nikoli již z plné hodnoty výměnku v částce 30.000 Kč, která při vyměření darovací daně byla odražena při výpočtu čistého daru, nýbrž jen z té částky hodnoty výměnku, která není skutečným trváním vyčerpána. Jestliže tedy otec žil na př. jen 7 roků, jest poplatným obohacením pouze roční hodnota výměnku kapitalisovaná počtem roků, zbývajících do desetinásobku, tedy trojnásobek roční hodnoty výměnku, čili částka 9000 Kč, z níž připadá darovací daň podle tř. I. v částce 220 Kč.

Způsob výpočtu poplatků v tomto příkladě uvedený odpovídá obvyklé praksi vyměřujících úřadů, které v neprospěch poplatníků z důvodu zjednodušení nepřihlížejí k tomu, že podle § 40 cís. nař. č. 278/1915 ř. z. a § 55 prov. nař. č. 397/1915 ř. z. jest aplikovati ustanovení § 21 cit. cís. nař. též na nemovitostní poplatek. Pokud by však podle právě uvedených zákonných předpisů byla ustanovení, platná pro daň z obohacení, nastalého zánikem vyhrazených práv, vztahována správně i na nemovitostní poplatek, jest míti za to, že ustanovení § 2 zák. č. 178/1937 Sb. z. a n. o snížení poplatného základu obohacení nemá místa pro zjištění základu nemovitostního poplatku, který musí býti zapraven z úhrnné hrubé hodnoty převáděné nemovitosti. Nelze tudíž základ nemovitostního poplatku, připadajícího z hodnoty vyhrazených práv na důchod nebo na jinaké opětovné dávky, snižovati podle skutečného trvání těchto břemen (§ 40, odst. 1 cís. nař. č. 278/1915 ř. z.).

Použije-li se zásad platných pro daň z obohacení, nastalého zánikem břemen, též na nemovitostní poplatek, jest výpočet poplatků tento: Výměra darovací daně zůstává nezměněna jako shora, avšak z darovací daně ze zbytku postupní ceny 50.000 Kč v částce 400 Kč lze na žádost poplatníka a proti zajištění posečkati až do doby zániku výměnku částku, připadající na zatížení 30.000 Kč, což by bylo nejsprávnější vypočísti úměrou bez zřetele k tomu, že darovací daň, snížená podle § 3 zák. č. 178/1937 na polovici, počítá se z hodnoty převyšující částku 30.000 Kč. Nemovitostní poplatek z hodnoty usedlosti zmenšené o hodnotu kapitalisovaného výměnku (100.000 Kč — 30.000 Kč), tedy 1% ze 70.000 Kč činí 700 Kč a lze z něho na žádost poplatníka proti zajištění posečkati až do doby zániku výměnku částku, připadající na zatížení 30.000 Kč. Po zániku výměnku vyměří se nemovitostní poplatek z hodnoty výměnku 30.000 Kč 0.5%, tedy částkou 150 Kč. Rozdělením výměry nemovitostního poplatku jest výpočet pro poplatníka příznivější, vzhledem k nižšímu procentu sazby.

Glosy a aktuality.

Unifikační kongres v Bratislavě.

Ve dnech 26.—28. září t. r. konal se v Bratislavě celostátní unifikační kongres se zajímavým pořadem jak po stránce společenské tak věcné. — V sobotu dne 25. září t. r. konal se seznamovací večírek v Zimní zahradě zemědělského musea při čaji za tak početné účasti, že místnost ani nestačila k umístění všech účastníků. V neděli dne 26. září t. r. zahájen byl vlastní kongres ve velké aule právnické fakulty, která opět byla přeplněna účastníky. Proslovy měli zejména ministerský předseda Dr. Hodža a ministr Dr. Dérer; účastníci pak byli přítomni odhalení pomníku národnímu básníkovi býv. soudci a bývalému advokátu Pavlu Országhovi-Hviezdoslavovi na náměstí před slovenským národním divadlem. Slavnost za krásného slunného dopoledne byla vskutku velkolepá.

Již v neděli odpoledne pracovaly jednotlivé sekce (obor soukromoprávní, trestní, právo veřejné, finanční a zemědělské) a v poradách pracovních odborů pokračováno bylo ještě celé dopoledne v pondělí dne 27. září 1937. Účast v sekcích byla početná a taktéž zájem posluchačů

byl velmi živý, zvláště při debatě o novech v novém civ. řádu soudním. Bylo velmi správným, že ministerstva spravedlnosti, unifikací a zemědělství vyslala své referenty k tomuto sjezdu, aby se zúčastnili nejen jednání, ale také mohli osobně si učiniti dojem o názorech hlavně slovenských právníků na unifikační práce. Početná byla taktéž delegace pražské advokátní komory v čele s presidentem Dr. Kloudou. Při závěrečné valné schůzi, konané v pondělí odpoledne ve velké aule právnické fakulty, předneseny byly resoluce jednotlivých odborů, z nichž prozatím přinášíme resoluci všeobecnou; resoluce ostatních odborů přineseme v čísle příštím.

Rezolúcia všeobecná.

V rozprave všetkých sjazdových odborov bolo zdôraznené, že urychlenie unifikačných prác vyžaduje naliehavý záujem štátu a že tejto štátnej nezbytnosti musia ustúpiť všetky menej závažne záujme iné.

Zdarný chod unifikačných prác predpokladá riadnu organizáciu a sústavnosť a nakoľko možno najväčšie zjednodušenie prípravného jednania. Pro unifikácii nech je vždy pozorne odvážená hodnota predpisov platných v jednej a v druhej oblasti štátu a predpis lepší a potrebám doby lepšie vyhovujúci nech sa vezme za základ predpisu sjednoteného.

Jestliže boly v podrobnej rozprave vyslovené o niektorých predpisoch osnôv, teraz hotových, pochybnosti, či vyhovujú zásade práve uvedenej, nech je vo vhodnom štádiu prác osnova po tejto stránke pozorne preskúmaná.

Reformy, ktoré nie sú naliehave nutné, netreba navrhovať v unifikačných osnovách, zvláště, ak by tým mohol byť ohrožený zdar unifikačnej práce.

Budúce práce unifikačné mohly by sa podstatne usnadniť zriadením náležitého prehľadu o normách dosiaľ platných.

Nesprávné názory na promlčení nároku podle § 1042 obč. z.

V »Právní praksi« roč. I., str. 278 vytýká mi Dr. Kocna můj názor, že se nárok podle § 1042 promlčuje vždy ve třiceti letech, a dovolává se rozhodnutí n. s. č. 14.009 a 15.113 sbírky rozh. n. s. Rozhodnutí ta nejsou však správná.

1. V rozh. č. 14.009 byla žalovaná strana pojištěna u žalující pojišťovny proti škodě při jízdě automobilem. Pojišťovna vyplatila náhradu třetí osobě, za niž podle záručního pojištění ručila a také tu částku, kterou žalující strana měla nésti ze svého. N. s. praví v důvodech, že jde o nárok podle § 1042 a pokračuje: »Promlčecí lhůta § 19 zák. o pojišťovací smlouvě na souzený případ nedopadá, avšak jde o plnění v živnostenském, kupeckém nebo v jiném provozu podle § 1486, č. 1 o. z. o., neboť základním nárokem jest obchodní jednání stran, jež nemá většího významu než obvyklá jednání denního styku ... a promlčuje se proto i zažalovaný nárok ve tříleté lhůtě.« Odůvodnění je velmi povrchní a neúplné. Odvolává-li se n. s. na základní jednání, je tím rozuměti buď

a) pojišťovací smlouvu uzavřenou mezi žalobcem a žalovanou, anebo

b) placení tohoto závazku třetí poškozené osobě.

Ad a) Jde-li o nárok z této pojišťovací smlouvy, t. j. ze základního jednání, pak se opírá nárok plátcův vzhledem na nař. č. 156/1927 Sb. z. a n., resp. č. 222/1908 ř. zák. jen o zmocnění mlčky udělené k výplatě na vrub pojištěného a má nárok z tohoto příkazu podle § 1014, jestliže zmocnění takové uděleno bylo u výkonu obchodu žalované pojišťovny, spadá proto pod ustanovení § 1486 (což n. s. však neodůvodnil).

Ad b) Pojišťovna platila při výkonu svého obchodu celý obnos, platila se souhlasem věřitelovým se zřejmým úmyslem dáti si tuto pohledávku postoupiti. Postup je v tomto případě již tou okolností, že pojištěný žalobce musí nésti zažalovanou částku ze svého, neboť na místo